

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Menelai et Prorei

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

MENEΛΑΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΙ ΕΤ
 Πρωτεύς. Prosei.

Eodem Interprete.

MENEΛAVS.

Aλλά ὕδωρ μὲν σε γί-
 νεται, ὃ Πρωτεύς, ἐκ ἀ-
 πίθανον, ἐν ἁλίῳ γέ-
 θυται, καὶ ἀνθρώπων ἐπιφορηθῆναι.
 καὶ ἵς λίοντα ὅποτε ἀπαγαίης
 ὅμως ἔδει τὸ ἐξοπλισθῆναι. καὶ καὶ
 πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐν τῇ
 θαλάσῃ οἰκισθῆναι, τὸ πάλιν
 θαυμάσιον, καὶ ἀπίσιον. Πρῶτον
 θαυμασιον, ὃ Μενέλαον γίγνε-
 σθαι ἔδει. Μεν. ἔδωκεν καὶ αὐτός.
 ἀπὸ μοι δοκεῖς (ἀρῆσαι καὶ ἔ-
 πεισθῆναι) γοητέων τινὰ πεισά-
 γην τῷ πρῶτῳ καὶ τὰς ὀ-
 φθαλμοὺς ἐξαπατῆναι τὸ ὄρον
 των, αὐτὸς ἐστὶν ὁ δῖος γίγνε-
 σθαι. Ἡρω. καὶ τίς ἄρ' ἢ ἀπὸ
 τῆ ἐπὶ τ' ἔτος ἐν βῆρῳ ἕλθου-
 σι; ἐκ ἀνεργασίῳ τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς ἔδωκεν, ἵς ὅτι μεταποιῶ
 ἱμαυτόν; ἀπὸ ἀπίστου καὶ τὸ
 πρῶτον φανερὸν ἐστὶν δοκεῖν φαν-
 τασία

lis vidisti, in quam multa ipse me transformauerim? Quod
 si verò non credis, & res hæc tibi falsa videtur, nempe appa-

AT in aquam cōuertū
 te Proteu, incredibi-
 le adeò non est, mas-
 rinus vtiq̄ cum sis: etiam ar-
 borem fieri, tolerabile: præ-
 terea & in leonem aliquan-
 do muteris licet, tamen neq̄
 hoc supra fidem est. Quòd si
 autem & ignem fieri te pos-
 sibile est, cum in mari habi-
 tes, hoc omnino miror, neq̄
 adducor vt credam. PRO.
 Ne mireris Menelaë: fieri e-
 nim soleo MEN. Vide equi-
 dem ipse: veruntamē videris
 mihi (dicetur enim hic apud
 te) a præstigias quasdam ad-
 hibere rei, atque intuentium
 oculos decipere: quū interim
 ipse nihil tale fias. PRO.
 Et quænam adeò deceptio
 in rebus sic manifestis fieri
 queat? Annon b apertis ocu-

Μην ἰδὼν ἕδωρ. ἀπὸ τοῦ πρῶ-
μα τεράσιον, τὸν αὐτὸν
ᾧ ῥ καὶ ἕδωρ γί-
γνεται.

MEN. Videns equidem vi-
di: sed tamen res ipsa mon-
stro similis est, eundem vide-
licet ignem atq; aquam fieri.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

PROTEUS deus marinus, Oceani & Thyos filius,
Iliaci belli tempore quum Aegyptus rege careret, in
regem assumptus est, quæ Aegyptij Cetea appellabatur.
Hunc artium peritum fuisse tradunt, Homerus Odysf.
4. & Virgilius item quarto Georgicorum, & in varias se
formas vertere solitum: ut nunc animal, quandoq; ar-
bor, aut ignis, aut aqua, aut quid aliud videretur. Quod
figmentum Diodorus libro 2. sequutus Herodotum,
ad Aegyptiorum regum morem refert, quibus familia-
re fuit, leonis aut tauri, vel draconis priorem partem in
capite gestare, necnon arborem, quin ignem quoque,
principatus insignia. Idem Lucianus in commentario
De saltationibus, Protea illum in varias se demutantem
rerum facies, non ferè alium intelligit, quàm saltato-
rem eximium, ad effingendum quicquid omnino col-
libuisset, veluti Empusa, docilem. Heraclitus Ponticus
diuersam his colligit allegoriam. A Proteo natum est
adagium hoc, Πρωτεύς ποικιλώτερος, id est, Proteo muta-
bilior: quod in vasum & versipellem competit. Pla-
to in Ione: ἀλλ' ἄτεχνός ἄσπερος ὁ Πρωτεύς πανρδαιπὸς γένηται.
id est, Sed prorsus Protei in morem, in omnem speciem
verteris sursum ac deorsum teipsum distorquens.

a PRAESTIGIAS adhibere.] Incantationes, delusio-
nes, cuiusmodi sunt quæ Gæcia magia specie fiunt, & alia ap-
parent, quàm reuera sint. b Apertis oculis.] Intensis & fi-
xis. c Verum polypum.] De polypi vario ingenio memi-
nit Plinius libro 9. cap. 29. Præterea Plutarchus in libello
περὶ πολυψιλίας, ex Theognide:

πυλὸ ποδῶν ἴσον ἔχει πολυπόδου ἢς ποτὶ πύργῳ
 τῇ ἀεὶ σμιλῶν, τοῖσιν ἰδὲν ἰφάνη. *Id est,*
 Mentem habeas vafri polypi, qui protinus illa
 Se quibus admōrit, saxa colore refert.

*Idem Lucianus in eo qui Περὶ ὀργήσεως inscribitur, ex Πίνδα-
 ρο opinor: ποτὶς θηρὸς περὶ αἶψ ῥόον ἴχθῳ. id est, marina belue
 mentem habens. d. Acetabula.] Acetabula sunt veluti qui-
 dam catenti in hīs viscibus qui molles appellantur, ut in Poly-
 po: de quibus Plin. lib. 9. cap. 30. e. Cirtamentis.] Capillamentis
 f. Mutatque colorem.] Colorem mutat maximè in
 mentem. Nam persequentibus piscatoribus, petris affigit sese, &
 cuicumque petra adhæret, eius colorem corpore imitatur, ut
 delictet ne queat comprehendi.*

IOANNIS SAMBVCL
 ANNOTATIONES.

Μυθῶν δὲ quòd Proteus cùm in varias formas,
 tum in ignem, &c. conuertatur.

Proteus se in varias gaudet conuertere formas,
 In pelagi qui se continet vsq; specu.
 Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice læna,
 Flammæ etiam formam suscipere est solitus.

At in aquam conuertit.] ὁμολογία. Quòd si autem.]
 ἀφάριστος. Ne mireris.] *Assueuatio.* Vide & ipse.] *Obie-
 ctio.* Et quæ nam.] *Refutatio.* Apertis oculis.] *A' testifi-
 monio Menelai.* Quòd si verò non.] ἄλλη πρὸς ἑσὸ' ἀπο-
 σπ. Nimirum senties.] ἀεὶ ὄρησις. At tu Menelaë.] *Ab
 exemplo simili.* Verùm polypum.] ἀξίωσις. Cuicumque
 saxo.] ἀφίγησις. Illi seipsum similem efficit.] *De polype
 p. scē, eius q; in varias res transformatione.* Erunt hæc.]
Concessio. Sed tuum hoc.] *Correctio.* Ne-
 scio Menelaë.] *Conclusio.*